

Konference LU Mazajā aulā 13:30 – 17:00

Dzīvnieku aizsardzības biedrību Saeimā iesniegto priekšlikumu grozījumiem Dzīvnieku aizsardzības un Veterinārmedicīnas likumos likumos skaidrojums

Atbalsta:

**LATVIJAS
UNIVERSITĀTE**
ANNO 1919

2019.gada 25.aprīlī

Juristu dienas 2019, 23.-27.aprīlī

Dzīvnieku aizsardzības organizāciju iesniegto priekšlikumu likumu grozījumiem skaidrojums

Atbalsta:

**LATVIJAS
UNIVERSITĀTE**
ANNO 1919

25.04.2019

Rīga

Aizliegums turēt dzīvniekus personai, kas sodīta par cietsirdīgu izturēšanos pret dzīvnieku (deklaratīva norma vai nepieciešamība)

Mērķis – saglabāt šo normu DzAL 4.panta otrajā daļā un atjaunot papildsodu KL 230.panta abās daļās

Priekšlikums:

Neizslēgt no Dzīvnieku aizsardzības likuma 4.panta otro daļu

Aizliegums turēt dzīvniekus

Dzīvnieku aizsardzības likumā

4.pants papildināts ar otro daļu
2003.gada 20.februārī [likums
stājas spēkā ar 06.03.2003.]

Personai ir aizliegts turēt
dzīvnieku, ja tā ir sodīta par
cietsirdīgu izturēšanos pret
dzīvnieku.

Krimināllikumā

230.pants grozīts 2009.gada 21.maijā [stājas spēkā
ar 01.07.2009.]

Pants sadalīts divās daļās, abu daļu sankcijās:
«atņemot tiesības turēt dzīvniekus uz laiku līdz
pieciem gadiem vai bez tā»

Papildsods izslēgts no KL 230.panta abām daļām
2012.gada 13.decembrī [stājas spēkā
ar 01.04.2013.]

KL 44.pants. Tiesību ierobežošana

(1) Tiesību ierobežošana ir tiesību atņemšana uz noteiktu vai visu veidu uzņēmējdarbību, uz noteiktu nodarbošanos, uz noteiktu amatu ieņemšanu vai speciālā likumā paredzēto atļauju vai tiesību iegūšanu.

(2) Tiesību ierobežošana ir papildsods, ko piespriež tiesa, aizliedzot **uz laiku no viena gada līdz pieciem gadiem** veikt noteiktu vai visu veidu uzņēmējdarbību, noteiktu nodarbošanos, ieņemt noteiktus amatus valsts, pašvaldību, privātajās vai sabiedriskajās organizācijās, uzņēmumos (uzņēmēj sabiedrībās) un iestādēs vai iegūt speciālā likumā paredzētās atļaujas vai tiesības, ko likumā noteiktajā kārtībā izsniedz vai piešķir valsts, pašvaldību vai citas tam pilnvarotas institūcijas.

(3) Tiesību ierobežošanu tiesa var noteikt arī gadījumos, kad šis sods nav paredzēts šā likuma sevišķās daļas pantos, ja noziedzīgais nodarījums tieši saistīts ar vainīgā uzņēmējdarbību vai nodarbošanos vai izdarīts, ļaunprātīgi izmantojot viņam izsniegto speciālo atļauju vai piešķirtās tiesības.

Mūža aizliegums turēt dzīvniekus

VARDARBĪBA			ATSTĀŠANA BEZ APRŪPES			LABTURĪBAS PĀRKĀPUMI					
31			28			41					
Pēc cietušo dzīvnieku skaita vienā nodarījumā											
1 dzīvnieks	2-5 dzīvnieki	6 un vairāk	1 dzīvnieks	2-5 dzīvnieki	6 un vairāk	1 dzīvnieks	2-5 dzīvnieki	6 un vairāk			
23	7	1	14	12	2	7	11	23			
Pēc subjekta											
Īpašnieks/turētājs	Audzētājs/tirgotājs	Vācējs	Īpašnieks/turētājs	Audzētājs/tirgotājs	Vācējs	Īpašnieks/turētājs	Audzētājs/tirgotājs	Vācējs			
31	0	0	28	0	0	29	8	4			
Pēc sekām (dzīvniekam, no kopējā zināmā dzīvnieku skaita = 1236)											
miris	izglābts	eitanizēts	miris	izglābts	eitanizēts	miris	izglābts	eitanizēts			
21	17	5	17	30	7	459	656	24			
Pēc dzīvnieku veida (no kopējā zināmā dzīvnieku skaita = 1236)											
M(is)dz.	Lauks.dz.	Eksot.dz.	Savv.dz.	M(is)dz.	Lauks.dz.	Eksot.dz.	Savv.dz.	M(is)dz.	Lauks.dz.	Eksot.dz.	Savv.dz.
40	?	0	3	47	3	4	0	636	432	69	2
Pārkāpts iepriekšējais aizliegums turēt dzīvniekus											
0			0			8					

Mājas (istabas) dzīvnieku audzētavas – tiesiskā regulējuma vakuums (trauslā robeža starp dzīvnieku labturību un cietsirdību, hobiju un saimniecisko darbību)

Mērķis – izstrādāt MK noteikumus mājas (istabas) dzīvnieku audzētāju un audzētavu darbības reglamentācijai

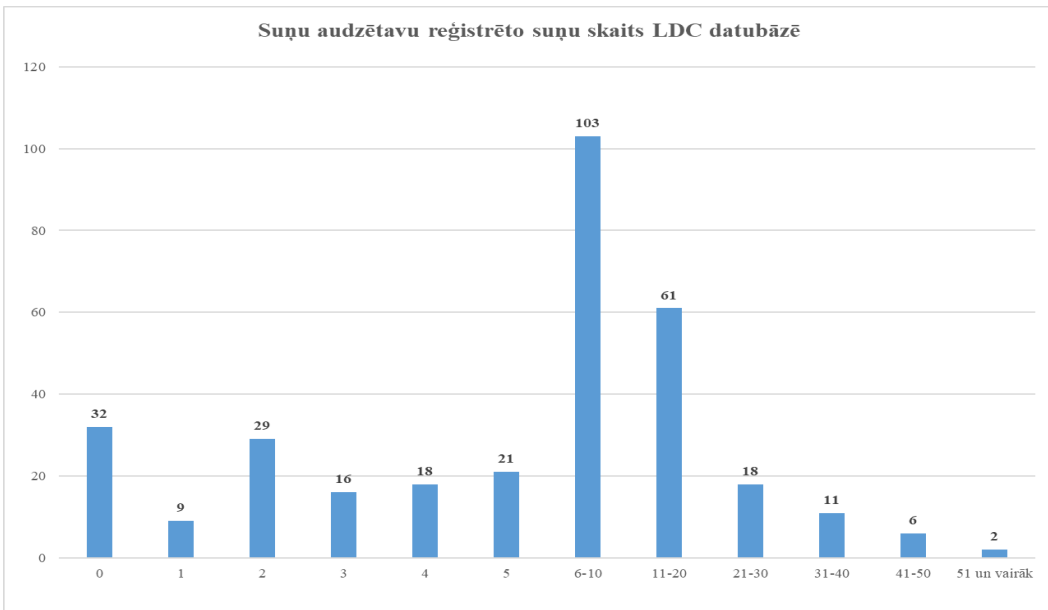
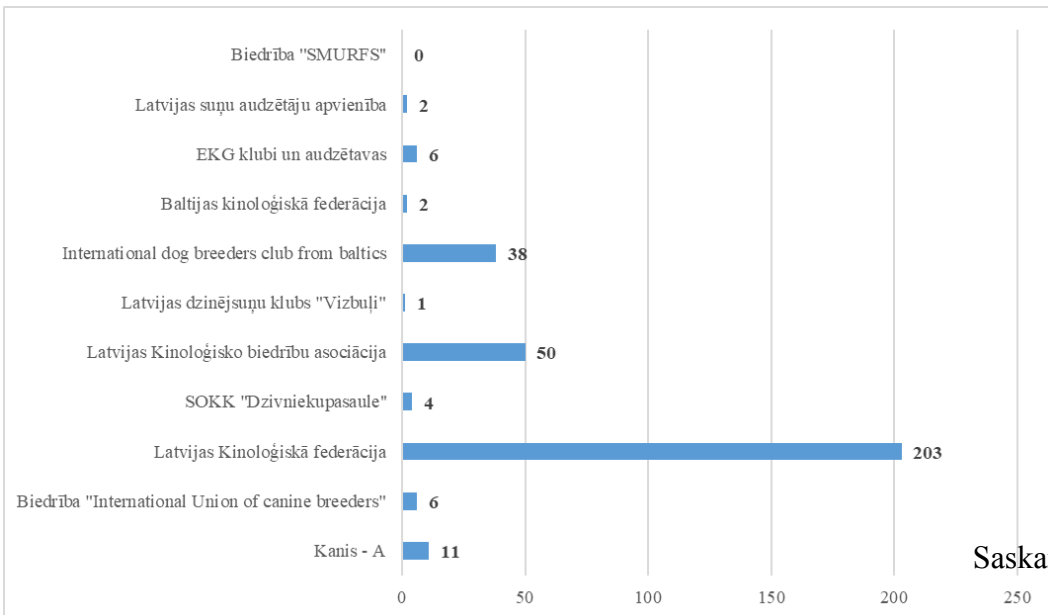
Priekšlikums:

Dzīvnieku aizsardzības likuma 10.pantu papildināt ar 25.punktu:

«25) noteikumus par dzīvnieku labturības prasībām mājas (istabas) dzīvnieku audzētavās un mājas (istabas) dzīvnieku audzētavu reģistrācijas kārtību;»

Veterinārmedicīnas likums 2.¹ pants

Valsts veterinārajai uzraudzībai un kontrolei ir pakļauti šādi objekti un personas (turpmāk – valsts veterinārās uzraudzības objekti):
2) dzīvnieku audzētavas;

Saskaņā ar LDC iesniegtiem sarakstiem Latvijā ir:
323 suņu audzētavas;
218 kaķu audzētavas;
2 sesku audzētavas

Dzīvnieku audzētāju uzraudzība, labturības prasības dzīvnieku audzētavās (esošās normas)

- Dzīvnieku audzēšanas un ciltsdarba likums, kura mērķis ir nodrošināt dzīvnieku audzēšanas un ciltsdarba attīstību valstī, lai: saglabātu un aizsargātu dzīvnieku šķirņu daudzveidību, tostarp vietējās šķirnes kā nacionālo vērtību; veicinātu augstvērtīgu mājas (istabas) dzīvnieku iegūšanu
- MK noteikumi, kas nosaka: šķirnes mājas (istabas) dzīvnieku audzētāju organizācijas reģistrēšanas kārtību; šķirnes mājas (istabas) dzīvnieku ciltsgrāmatas kārtošanas un ciltsrakstu izsniegšanas kārtību; to organizāciju atbilstības kritērijus, atzīšanas un atzīšanas atsaukšanas kārtību, kuras īsteno vietējo šķirņu mājas (istabas) dzīvnieku audzēšanas programmu, kā arī audzēšanas programmas apstiprināšanas, apstiprinājuma apturēšanas un atsaukšanas kārtību
- Vispārējie mājas (istabas) dzīvnieku labturības noteikumi, kas nosaka arī šo dzīvnieku tirdzniecības kārtību

33.¹ Mājas (istabas) dzīvnieka īpašnieks, kas pavairo tam piederošos suņus, kaķus vai mājas (istabas) seskus un atsavina to pēcnācējus:

33.¹ 1. nodrošina, ka šķirnes mājas (istabas) dzīvnieki ir ierakstīti Latvijā reģistrētas šķirnes mājas (istabas) dzīvnieku audzētāju organizācijas ciltsgrāmatā;

33.¹ 2. nodrošina, ka mājas (istabas) dzīvnieki ir apzīmēti un reģistrēti atbilstoši normatīvajiem aktiem par mājas (istabas) dzīvnieku reģistrācijas kārtību un mājas (istabas) dzīvnieku datubāzē ir izdarīta atzīme par mājas (istabas) dzīvnieku atsavināšanu;

33.¹ 3. ir apmācīts mājas (istabas) dzīvnieku labturības jomā un saņēmis apmācību apliecinošu dokumentu vai tam ir atbilstoša izglītība veterinārmedicīnas, bioloģijas vai kinoloģijas jomā. Ja mājas (istabas) dzīvnieka īpašnieks ir juridiska persona, vismaz viens tās darbinieks ir apmācīts vai ieguvis izglītību atbilstoši šajā apakšpunktā minētajām prasībām;

33.¹ 4. nodrošina, ka sunim, kaķim un mājas (istabas) seskam gada laikā nav vairāk kā viens mazuļu metiens, un mājas (istabas) dzīvnieku un tā pēcnācējus tur atbilstoši labturības prasībām.

Mājas (istabas) dzīvnieku apzīmēšanas un reģistrēšanas sistēma – alternatīvie mehānismi tās pilnveidošanai

Mērķis – pārstrādāt MK noteikumus, iekļaujot apzīmēšanu un reģistrēšanu kā vienotu pakalpojumu, vienkāršot suņu reģistrāciju

Priekšlikumi:

Veterinārmedicīnas likumā 21.panta ceturtā daļā svītrot vārdu “apzīmēšana”

Dzīvnieku aizsardzības likuma 10.pantu papildināt ar 26.punktu:

«26) mājas (istabas) dzīvnieku apzīmēšanas un reģistrācijas kārtību;»

Priekšlikumi suņu obligātās reģistrēšanas pilnveidošanai

- Suņa apzīmēšanas un reģistrēšanas kā vienota procesa regulējums;
- Nepārprotams termiņš, kad sunim jābūt reģistrētam LDC datubāzē ar skaidru norādi par suņa izcelsmi – ieteicamais termiņš, kad suns sasniedzis 2 mēnešu vecumu (atsavināšanas laiks);
- Nepapildināt suņa reģistrēšanu ar citiem papildus pakalpojumiem;
- Paplašināt personu loku, kas tiesīgas apzīmēt suni ar mikroshēmu un reģistrēt suni LDC datubāzē

Bezsaimnieka kaķu statuss – tiesiskā regulējuma nepieciešamība

Mērķis – izstrādāt MK noteikumus bezsaimnieka kaķu aizsardzībai

Priekšlikums:

Dzīvnieku aizsardzības likuma 10.pantu papildināt ar 27.punktu:

«27) kārtību, kādā organizē bezsaimnieka kaķu sterilizēšanu un sterilizētu bezsaimnieka kaķu labturības prasības.»

Noķer – sterilizē - atlaiž

Dzīvnieku aizsardzības likums

Par **kļaiņojošu dzīvnieku** nav uzskatāms sterilizēts kaķis, kas uzturas pilsētā vai lauku apdzīvotā vietā dzīvojamo māju tuvumā [8.panta pirmā daļa]

vietējā pašvaldība var atļaut pilsētā vai lauku apdzīvotā vietā dzīvojamo māju tuvumā turēt sterilizētu **bezsaimnieka kaķi**, ja tiek nodrošināta tā labturība un apzīmēšana [8.panta ceturrtā daļa]

Civillikums

bezīpašnieka lietas - par piegūšanas priekšmetu var būt **dzīvi bezīpašnieka priekšmeti**, it sevišķi meža dzīvnieki [930., 931.pants]

Mājas kustoņi nav uzskatāmi par bezīpašnieka kustoņiem pat arī tad, ja tie aizbēg vai nomaldās. Tādu kustoņu piegūvējs neiegūst īpašuma tiesību uz tiem, tāpat kā uz pieradinātiem savvaļas dzīvniekiem. [934.pants]

Bezsaimnieka dzīvnieku tiesības uz dzīvību – tiesiskie un ētiskie aspekti

Mērķis – pagarināt bezsaimnieka dzīvnieku izdzīvošanas termiņu (no 14 dienām uz 30 dienām)

Priekšlikums:

Dzīvnieku aizsardzības likuma 50.panta 5.punktu izteikt šādā redakcijā:

“5) klaiņojošam dzīvniekam 30 dienu laikā nav atrasts tā iepriekšējais īpašnieks vai jauns turētājs;”

Cilvēces ētiskais pienākums ir nodrošināt visu sugu dzīvnieku labturību un aizsardzību, jo katrs īpatnis pats par sevi ir vērtība. Cilvēkam ir morāls pienākums cienīt jebkuru radību, izturēties pret dzīvniekiem ar iejutīgu sapratni un tos aizsargāt. Nevienam nav atļauts bez pamatota iemesla nogalināt dzīvnieku, nodarīt tam sāpes, radīt ciešanas vai citādi kaitēt.

Dzīvnieku aizsardzības likums

klaiņojošam dzīvniekam 14 dienu laikā nav atrasts tā iepriekšējais īpašnieks vai jauns turētājs; [50.panta 5.punkts]

Dzīvnieka
eitanāziju
atļauts
veikt, ja:

30 dienu laikā pēc tam, kad stājies spēkā lēmums par dzīvnieka konfiskāciju, neizdodas atrast tam jaunu īpašnieku; [50.panta 7.punkts]

Sabiedriskās kontroles juridiskie aspekti

Mērķis – izstrādāt MK noteikumus sabiedrisko dzīvnieku aizsardzības inspektoru darbības regulējumam

Priekšlikums Nr.1:

Dzīvnieku aizsardzības likuma 9.panta otro daļu papildināt ar otro teikumu šādā redakcijā:

“(2) Kārtību, kādā sabiedriskās dzīvnieku aizsardzības organizācijas tiek iesaistītas dzīvnieku aizsardzības un labturības prasību ievērošanas uzraudzībā, nosaka Ministru kabinets.”

Priekšlikums Nr.2:

Izslēgt Dzīvnieku aizsardzības likuma 9.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktā vārdus «un gadījumos, kad ir aizdomas vai sūdzības par normatīvo aktu pārkāpumiem».

Papildināt likuma 9.panta pirmo daļu ar 3.punktu šādā redakcijā:

«3) Pašvaldības sadarbībā ar sabiedriskajiem dzīvnieku aizsardzības inspektoriem – attiecībā uz mājas (istabas) dzīvnieku un vaislas mājas (istabas) dzīvnieku labturību, kārtībā, kāda noteikta Ministru kabineta noteikumos.»

Sabiedriskā kontrole

Vides aizsardzības likums

23.pants. Sabiedriskā kontrole vides jomā

(1) Valsts vides dienests var iesaistīt vides kontrolē sabiedriskos vides inspektoros — Valsts vides dienesta pilnvarotas personas.

(2) Sabiedriskā vides inspektora statusu piešķir un anulē Valsts vides dienests Ministru kabineta noteiktajā kārtībā. Sabiedriskajiem vides inspektoriem izvirzāmos kritērijus un prasības nosaka Ministru kabinets. Sabiedriskā vides inspektora apliecības paraugu nosaka Ministru kabinets.

(3) Sabiedriskajiem vides inspektoriem ir tiesības:

- 1) veikt pārbaudes kopā ar valsts vides inspektoru;
- 2) sastādīt pārbaudes aktu, konstatējot faktisko situāciju, un nosūtīt to Valsts vides dienestam;
- 3) veikt pārbaudes bez valsts vides inspektora klātbūtnes, sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu un nosūtīt to izskatīšanai Valsts vides dienestam likumā noteiktos gadījumos.

Dzīvnieku aizsardzības likums

9.pants

(2) Šā panta pirmajā daļā minētās institūcijas šā likuma prasību ievērošanas uzraudzībā var iesaistīt sabiedriskās dzīvnieku aizsardzības organizācijas.

Sadarbības līgumi
PVD – NVO

PVD — nebrīvē audzēti dzīvnieki; izmēģinājumu dzīvnieki; mājas (istabas) dzīvnieki — tikai valsts veterinārās uzraudzības objektos un gadījumos, kad ir aizdomas vai sūdzības par normatīvo aktu pārkāpumiem,

VMD — medījamie savvaļas sugu dzīvnieki

www.dzivniekupolicija.lv

Paldies!